

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 10. februar 2017

Spørgsmål 93 fra
Udenrigsudvalget til
udenrigsministeren af 3.
februar 2017, stillet af
Søren Espersen (DF).

Spørgsmål

Vil ministeren bekræfte, at hverken dansk lovgivning eller EU-lovgivning har fundet grundlag for at forbyde private eller offentlige virksomheder at foretage investeringer i eller med forbindelse til de israelske bosættelser på Vestbredden – og vil ministeren, for at undgå mytedannelser, orientere dansk erhvervsliv herom?

Svar

Et bredt flertal i Folketinget står bag en mangeårig politik om, at Israel må indstille sin bosættelsespolitik, og at israelske bosættelser ikke gennem aftaler mellem Israel og EU eller danske offentlige eller private engagementer får legitimeret deres eksistens eller forbedrede økonomiske muligheder.

Der er ikke vedtaget internationale sanktioner i relation til de besatte områder, som forbyder investeringer. Der kan heller ikke af folkeretten i øvrigt udledes et generelt forbud mod investeringer i virksomheder, hvis forretningsområde omfatter de besatte områder.

Engagementer, der gavner bosættelserne, styrker imidlertid ikke de internationale bestræbelser på at fremme en to-statsløsning. Regeringen bakker op om de fælles budskaber til borgere og virksomheder i EU, der har til formål at skabe opmærksomhed om de risici, der er forbundet med et engagement i finansielle og økonomiske aktiviteter i bosættelserne, herunder at man bør være opmærksom på mulige overtrædelser af den humanitære folkeret og menneskerettighederne. Tilsvarende gælder i forhold til FN og OECD's retningslinjer, at investeringer i eller forbundet med bosættelser kan være i strid med retningslinjerne.

Virksomheders samfundsansvar (CSR) er i det hele taget de seneste årtier kommet til at spille en større og større rolle for virksomheders forretningsstrategier verden over, selv om der ikke er tale om juridisk bindende tekster. Det vil være en konkret vurdering fra de enkelte virksomheders side, om de danske CSR-retningslinjer findes at være til hinder for investeringer i eller forbindelser med bosættelserne.

FN's Sikkerhedsrådsresolution 2334 bekræfter, at bosættelserne er ulovlige, en åbenlys overtrædelse af folkeretten og en alvorlig forhindring for en to-statsløsning på konflikten. Sikkerhedsrådet kræver bl.a., at Israel med det samme og fuldstændigt standser alle bosættelsesaktiviteter i de besatte områder, inkl. Jerusalem. Resolutionen er vedtaget under kapitel 6 i FN-charteret og indeholder dermed ingen eksplicitte sanktionsmuligheder. Hvorvidt resolutionen vil have indvirkning på private erhvervsmæssige økonomiske investeringer i bosættelser vil afhænge af en konkret vurdering fra de enkelte virksomheders side. Erklæringen udsendt i forbindelse med Paris-konferencen den 15. december 2016 reflekterer EU's politik, men er ikke en EU-erklæring. Den er vedtaget af de 70 deltagere i konferencen, herunder Danmark, og udtrykker bl.a. støtte til ovennævnte resolution 2334 fra FN's Sikkerhedsråd. Erklæringen forholder sig lige som resolution 2334 ikke til spørgsmålet om boykot.

Hverken internationalt eller fra dansk side lægges der op til en boykot af Israel. Der ses derfor ikke anledning til at gå ind i nærmere overvejelser om, hvorvidt en boykot af Israel vil være i strid med ligebehandlingsprincippet i den danske ligebehandlingslov eller med WTO-bestemmelser.

EU's Høje Repræsentant, Federica Mogherini, konstaterede i efteråret 2016 i et svar til et medlem af Europa-Parlamentet, at EU forsvarede ytrings- og forsamlingsfriheden, herunder retten til at ytre sig om BDS, som spørgeren refererer til. HR Mogherini fastslog samtidig, at EU er imod BDS-kampagnens forsøg på at isolere Israel og imod enhver boykot af Israel. Dette er også regeringens politik.

Regeringen er i løbende kontakt med bl.a. dansk erhvervsliv, Danwatch og Folketinget om ovenstående og har ikke planer om særskilte initiativer.